

Foreløbigt svar (21/11 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg har i anledning af spørgsmålet ladet foretage en nærmere undersøgelse og på dette grundlag anmodet Justitsministeriet om en udtalelse i sagen.

Justitsministeriet har oplyst, at spørgsmålet rejser en række komplicerede spørgsmål vedrørende borgmesterens stilling i forhold til skatteforvaltningen, som kræver en nærmere undersøgelse, herunder indhentelse af oplysninger fra Indenrigsministeriet. Justitsministeriet ser sig derfor ikke i stand til på det foreliggende grundlag inden for svarfristen at afgive udtalelse om spørgsmålet.

Når udtalelsen foreligger, vil jeg sende mit svar til Folketinget.

Spm. nr. S 210

Til *ministeren for offentlige arbejder (5/11 86)* af:

Dohrmann (FP):

»Hvornår sørger regeringen for, at de, der ønsker det, frit kan opsætte en parabolantenne og modtage tv via satellit?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet kan helt tilslutte sig lederen i Jyllands-Posten den 5. november 1986, hvor der under overskriften »Statsregereri i æteren« står: »Regeringen og Socialdemokratiet omgås med planer om at give nogle af landets tv-seere lov til at modtage satellit-tv via egne parabolantener. Denne tilladelse er ikke udslag af en sær nåde, men kommer af, at der er en del mennesker, der ikke kan regne med tv-tilslutning til det landsdækkende hybridnet, som regeringen og Socialdemokratiet i december 1984 vedtog at belemre riget med.«

Det er sådanne heldige personer og alene dem, som forligsparterne påtænker at skænke den frihed, der i virkeligheden burde tilkomme alle borgere i dette i øvrigt på så mange måder demokratisk indrettede land.

Endnu er det lidt uvist, hvor mange der får deres parabolfrihed. Hybridnettet, hvis etablering kommer til at koste omkring fem milliarder kroner, vil ikke nå ud til samfund med under 250 indbyggere, og i 1985 blev det beregnet, at omkring 300.000 husstande

ville være uden for hybridnettets rækkevidde. Det må så være dem, der i første række får lov til at opstille egne parabolantener, hvis forhandlingerne mellem forligsparterne ender med en ny aftale.

Derudover ligger der hos Post- og Telegrafvæsenet over 100 ansøgninger fra private, fra institutioner og fra virksomheder, herunder dagblade og hoteller, som gerne vil have lov til selv at nedtage udenlandsk tv.

Det er aldrig lykkedes at få et klart svar på spørgsmålet om, hvorfor i alverden Post- og Telegrafvæsenet eller nogen anden hel- eller halvstatslig institution overhovedet er rodet ind i, hvad folk vil nedtage fra diverse satellitstationer.

Tænk, hvis staten blandede sig i, hvilke radiostationer vælgerne måtte lytte til, eller hvilke aviser og blade der måtte trykkes her i landet! Det ville befolkningen ikke finde sig i, og firkloverregeringen ville givetvis være enig.

Men hvorfor synes regeringen så, det er i orden med statsregereri på tv-modtagningens område? Hvad er forskellen i forhold til radiomodtagning bortset fra det dér med billederne? Principielt er der ingen forskel. I praksis burde der heller ikke være andre begrænsninger for modtagningen af tv end de penge, den enkelte er villig til at ofre på udstyret.

Svar (19/11 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Nør Christensen):

Jeg skal henvise til min forgængers besvarelse af 2. juni 1986 af spørgsmål nr. S 1178 stillet af folketingsmedlem Pia Kjærsgaard (FP) samt min besvarelse af 5. september 1986 af spørgsmål nr. S 1666 stillet af folketingsmedlem Tinning (VS).

Som det fremgår af sidstnævnte besvarelse, er spørgsmålet om fællesantenneanlæggs egen modtagning af programmer fra kommunikationssatellitter udtømmende reguleret i lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

For alle andre end fællesantenneanlæg er tilladelse til egen modtagning af de nævnte programmer hidtil kun blevet givet til laboratorie- og demonstrationsformål.

Igennem nogen tid har det i ministeriet været overvejet, i hvilken udstrækning det fremover inden for rammerne af lov om ra-